

איפה הן מתחבאות?

שרוצות להיות ישראליות מקצועיות? ואיפה כל היפהפיות הקרירות כמו רחל גרוסמן, המצליחה למשוך את כל המבטים מבלי שמץ של חלגרות או התבלטות? אבל מכל צופות התצוגות בלטה גילה קשפיצקי הקטנה. היא נראתה כמו גיץ שרימפסון אמיתית — מלכת הרונגניות של כל העולם. למרות שהופיעה בלי ספריי, וניפוחים, ואיפורים, והיתה לבושה בחצי אית פשוטה וחלקה, אותה לא היו מציגים בשום תצוגה, ובחולצה של מסיכות-ערב שבת-בתנועת-הנוער, שכמעט הצליחה להסתר תיר צוואר-הברבור שלה.

אבל הרבה זמן היא לא תצליח להחביא את היופי הזה. זו הקטנה, גדולה תהיה.

ליים קטנים, ולכולם מחירים גדולים: כאל-פיים לירות הדגם. אחריהן באה התצוגה של גרי מליץ, עם דוגמניות שהציגו את דגמיו המאוד-נועזים ומאוד-מקוריים על מסלול שנע בין ספלי-קפה ועוגות-קדם בקפה רוז התל-אביבי. הם הדגימו גם בדים מצויירים ותכשיטי-נייר. אבל ההפתעות האמיתיות בתצוגות לא היו יפהפיות המסלול אלא יפהפיות הקהל. היו המון יפהפיות. לא השיגרתיות, שצועות קות ממדורי-הרכילות, אלא יפהפיות-מתחביאות, שאף אחד לא מכיר.

איפה מתרוצצות למשל נהדרות כמו מיקי מזרקי, שהיא יפה וגיועית יותר מכל אלה

איזה שבוע מלא תצוגות! קודם כל היה גדתון אוברזון, שכולם כבר החליטו שהוא גאון. הוא גמר להיות ילד-פלא, וכשהנער בן ה-21, הנראה כבן 17, הציג את דגמיו, אף אחד לא אמר לו "ילד, לך לאמא שלך". בפרט שיש לו כבר כת משל עצמו. הוא הציג את דגמיו הנפלאים בשלוש ערי הארץ, עם שמפניה והכל, והוסיף עוד תצוגות, כי ההמונים דרשו.

אחר כך באה ויצו, שהביאה את התצוגה כולה: מפארים, שהביאה משם את התצוגה כולה: דגמים ודוגמניות ומלבישות. היא הציגה הן מן שמלות קטנות וחליפות קטנות, ומעני

עיניך מביקות ארגניות

זוהי עדיין הצעקה האחרונה של ניו יורק. עיני-המהגניות. הן מדהימות, ולעומת זאת גם זולות: כל מה שצריך זה דבק-כירורגי וכמה פרחי

מרגנית אמיתיים. תולשים את העלים. כי נוסח אוהב-אותי—לא אוהב-אותי—אוהב-אותי—לא אוהב-אותי, מדביקים על העפעף את האבקה, ומעטרים בעלים. מה שסוב בעיניים האלה, שהן לא רק נרי אות כמו מרגניות — הן אפילו מריחות כמו מרגניות. צריך רק להיזהר שלא יתיישבו עליהן פפרים.

גידה קשפיצקי

רחל גרוסמן

מיקי מזרקי

יופי לה

שיא האופנה בבוהמה הישראלית, זה לי לדת עכשיו לידה. עשו זאת החודש ה-1970. נחזימיאטי שייקה אופיר, הסופר מנחם תלמי, הרקדנית מיה זיו והמשרד דידי

מנוסי. המצפים בתור: שיקנית זהרירה חריי פאי והמשוררת רינה שני. אבל ההריון הכי מקושט מכולם — שייך לגליה טרופל. בניגוד למשוח הזקן של סאלח שבאתי, הרי לחיים טרופל, הנלמו ומעצבו, יש ברוך השם אשה וילדה וילד, שיהיו בריאים, וי עוד אחד בדרך. הם עושים את זה כל ארבע שנים. לפני שמונה שנים נולדה ענת, לפני ארבע שנים עומר ועכשיו הם מכינים את המהדורה החדשה.

גליה מקשטת אותו כבר מעכשיו (ראה תמונה). הוא מקושט בחולצות-הריון משני עות בצהוב, שחור ולבן. מישהו ראה פעם הריון כזה יפה?

נייר שימושי מאד

ישנם ניירות בית-שימוש עם שמות ענף-גים, כמו הנייר **סרנדה** והנייר **לוליטה**, עליה כתוב בפירוט שהיא חסכונית. לעומת זאת יש שמות נועזים כמו **טרי ריאדור**, ובית-חרושת שונה לחלוטין, המייצר את **מאטאדור**. ומי שחושב שזה שם מתאים לנייר בית-שימוש, יסתכל על תמונת-העטיפה: לוחש-שוורים עם חרב חדה מאוד שלוחה קדימה. לא נעים.

אבל פרס ראשון מקבל בכל-זאת הנייר **דליקסי**, שפירושו בעברית — מעדן. כמו שנאמר במשלי: "ויתן מעדנים לנפשך".

איזה מותקו

מי היא זאת החמודה, שמחלפותיה יורדות לה על כתפיה, והיא מטלפנת בחן מתוך מיטתה. שכולה עטוייה בכד מצויץ בפרחים?

מה, את לא יודעת? החמודה הזאת זה הגבר מהמודל החודש ביותר. אלילי-הגשים

בן-ימינו. זהו אנטואן, החתיך התורן של צרפת, הזמר הזועם שלידו נראים החיפוי שיות כמו ארבעה קרחים, ושלמראהו מתעלפות החתיכות מרוב אהבה והתרגשות. התבונני בו היטב: כך צריך להיראות מ'עתה גברי-החלומות שלך.

המציאה המשוגעת

המציאה המשוגעת של השבוע היא חולצת גיימס בונד. היא מצוידת בכל הדרוש: בשמו המפורש, ב-007 המפורש, באקדח "ברטה" ובשני כדורים.

היא נהדרת! יש להשיג אותה בצבע טורקזי בוהק, נצהוב צורם ובשחור עם הדפסה לבנה. ולא סתם הדפסה — אלא

עשרה קבין של פיוט ירדו לעולם. קב אחד נטלו המשוררים, ותשעה קבין נטלו יצרני נייר בית-כיסא.

יש להם רעיונות משונים מאוד, לאנשים האלה, ביחס לשמות נייר בית-שימוש. למי של: נייר בשם **נמר**, עליו מפורט: "נמר, רך ועדין, חוצרת-הארץ". עולם-התי מיוצג בעיקר על-ידי עופות: ישנו נייר בשם **פנגוין כחול**, דווקא. יש **טווס**, עליו כתוב שהוא מצטיין בתלישה נוחה. ישנה גם **הסידרה לבנה** למרות שכתוב כי פירוש שהנייר הוא "בצבעים עדינים" (ורוד וירוק מגעילים). עוף נוסף: **יונה צהוב** (מה שמוכר את ראבלה, הסופר ה-16 פרוע מן המאה ה-16, שהעדיף יותר מכל, למטרה זו אווים לבנים!). בית-החרושת **הגלדה**, גם מין עוף, מייצר את **איריס**, מין פרח. גם **רקפת** היא נייר בית-שימוש.

הם גם כובשים את החלל: ישנם **סטאר**, **כוכבי-פרים**, **מרקורי**, **וראקטנה**, עליו מצויר זוג יושב על טיל וממריא לעבר ה-כוכבים.

קיימים גם יצרני נייר בית-שימוש עם סתם שגער-גדלות: ישנו נייר **רקס** (מלך) **ספציאל**, ישנו **אכסקלומוס** שסימלו מלאך-מעופף וישנו **לוקס-אכסטרא**. זהו נייר חום, מהסוג הירוד והנחות ביותר.

דמויות-קטיפה. מדגימה: בלה שרייבמן. החולצה הזאת היא מאוד מצחיקה על גברים, ונפלאה על נשים. ולמי שלא מבין למה, לא מגיע שיסבירו לו. תיראי בה נפלא על היאכטה שלך — אם יש לך. תיראי בה נפלא במכונית הספורט שלך. אם יש לך. תיראי בה נפלא בפיקינג, ובגינה, ועל שפת-הים ו בחופש, ואיפה לא.

ואיך שתיראי בה, זה כלום לעומת איך שתרגישי בה. וכמה עולה כל המציאה הכבירה הזאת? שלוש וחצי לירות, בשוק של יפו, ובשאר שווקי-המציאות.

